

KONDICIONÁL

DERIVAČNÍ SCHEMA:

Kmen infinitivu – ģ + -t- +	-iau	-ume / -umēm(e)
	-um(ei)	-ute / -umēt(e)
	-u	

- ģ + -t-	čiau, kalb tum (...)
- ģ + -t-	čiau tum (...)
- ģ + -t-	čiau tum (...)

KOMENTÁŘ

1. V první osobě sg. sufix -t- se mění na -č- v důsledku palatalizace: *kalbēčiau, rašyčiau* etc.
2. V závorkách uvedené koncovkové segmenty **-ei** (2. os. sg.) a **-e** (1. a 2. os. pl.) se v dnešní litevštině často vypouštějí. Vzniklé kratší tvary mají stylistický odstín hovorového jazyka ale jsou zcela normativní.
3. Krátké a dlouhé tvary koncovek v 1. a 2. os. pl. (*-ume* ↔ *-umēme*; *-ute* ↔ *-umēte*) jsou zcela synonymní. Volba jedné či druhé varianty se koná podle druhotných argumentů jako jsou jazykový rytmus (v poezii), fonetické okolí slovesa apod. Dnešní hovorová litevština tenduje k častějšímu používání krátkého tvaru v 1. os. pl. (*būtume* oproti *būtumēme*; *norētume* oproti *norētumēme*), v 2. os. pl. však preferuje dlouhé tvary (*būtumēte* oproti *būtute*; *norētumēte* oproti *norētute*).
4. Kondicionální tvary mají stejné prozodické charakteristiky jako infinitivní kmen dotyčného slovesa.

CVIČENÍ. Vyčasujte v kondicionálu:

láukti, láukia, láukė [čekat];	ródyti, ródo, ródė [ukazovat];	válgyti, válgo, válgė [jíst]
vo [být];	[vézt];	[škubat];
[zpívat];	jo [pršet];	[bzučet];
		[hojit se]